

*Angelos Likéhanos.*

ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ  
FETES DE DELPHES  
DELPHIC FESTIVAL  
FESTE DI DELFI  
DELPHISCHE FESTSPIELE  
1927



και μια στυμφωνη προσπαθωσα δημιουργικη.  
 αλωνα, να επανωσωνε στη γην των ελπιων των εστων, σε μια πληρη  
 τοιχη και Δύση, οπου βρισκοταν, εις σε των ελπιων, εις σε ανωγειον  
 ποθουσα γενεα του Ιαριου, αλλα ολας τις ανθρωπινες γενεες, Ανα-  
 μοιάζει ακομα, να υποτάξει στην ανθρωπια του σημερα, όχι μόνο τη  
 Τρανκου ερολογικου του Αισχύλου, του «Δεσμωτη Πρωμηθεα», οπου  
 από εκθεση λαϊκής βιοτεχνίας κ. τ. λ. στον ίδιο τόπο) του καθολικου  
 σση στο Θεατρο των Δεκατων, (εκτός απ' τον εορτασμο αλωνων γυμνικων,  
 την προτιμησή μας και τις προσπαθειές μας, για τη συντηρησιν αναπαρ-  
 Για να σφραγίσουμε λοιπόν αυτή τη σφήν, αγκυρά εδωσαμε όλη  
 τον αυτό.

εορτής παγκόσμιας, συγκειμενων τα ανώτερα στοιχεία προς το σκο-  
 σμού της, εκκεφθήκαμε να την εξακρινίσουμε με το σβάσιμο διδαγμα της  
 άνωγειον ανθρωπιας, ανθρωπιας του ούρα, όπως τον σφαλμάμα, δυναμι-  
 ραγιατικότητα οπου μας τρυφύζει, αλλα από μέγιστα ακριβώς προς την  
 Βεβαια, μια ανθρωπια προάξει, προυποθέτει πολλατα διεξόδους στην

από μοναχός του, στην καθολικότητα και τη σφαίρα του σκοτού μας.  
 κληρονομίας, οπου μοιάζει πάντα κέρει στη γην άκεια, ετροσφερόντα  
 άνωγειας, και κειμενων μοναχά το άνωγειον μας κειμενων ανθρωπιας  
 απόλυτως αντιστοιχίας απ' το γόνο, από κάθε αιτία διλογωμίας και  
 πατα της ερωτής μας. όσο για το σίβο των Δεκατων, τον εδωκαέξαμα, γιατι  
 ανθρωπων, οπου ολοκληρωτικά κ' αληθινά, δουλεύονται από τα ποδλη-  
 βάρτα σφαιρική με τις υψηλότερες μας και οδυνηρότερες άναγκες των  
 Η έστωτική πληθότητα της Οφικής μεθόδου, μας έφδλη πώς  
 άγιο σίβο των Δεκατων.

σίβο κανό για να την περικλείσει στην ολόκληρή της, σταματήσαμε στον  
 εριστικώς, ο προνοηκός και ο εδωκαίος —, ζήτωντας έπειτα ένα  
 η Αδεία η Οφική πασάδοση, στον εδωκαίος — που είνε ο  
 μας και ιστορικά, άκλουθησάμε την πληρη μεθόδο που μας εκληρονομήσαμε  
 δυναμισησόν έπιδεδο, άπου πώτα, για να τη διαφωτίσουμε έστωτικά  
 Θελοντας να τοποθετήσουμε μια ανθρωπια προάξει, ο ένα άγνο

Voulant poser une action spirituelle sur un niveau dynamométrique pur, nous avons suivi, pour l'éclairer ésotériquement et historiquement, la méthode intégrale que la tradition Arienne ou Orphique nous a léguée en ses trois modes, (qui sont le rétrospectif «ἐπιστρεπτικός», le prévoyant — «προνοητικός», et l'aimable — «ἐράσμιος», et ayant cherché une arène digne de contenir cette action dans sa totalité, nous nous sommes fixés sur la sainte arène de Delphes.

La plénitude ésotérique de la méthode Orphique nous a paru coïncider intimement avec les besoins les plus poignants et les plus élevés de tout esprit sincèrement et profondément travaillé par les problèmes de notre époque. Quant à l'arène de Delphes, nous l'avons choisie parce que, pleinement dégagée par le temps de toute cause de dissentiment et d'arythmie, et gardant seulement en elle le reflet d'un héritage spirituel central, qui semble pour ainsi dire perpendiculaire à la terre entière, elle s'offrait d'elle-même à la clarté et à l'universalité de notre but.

Certes, une action spirituelle présuppose de multiples débouchés sur la réalité environnante, mais précisément par égard au développement symétrique ultérieur de son dynamisme radical tel que nous l'avions conçu, nous avons pensé l'inaugurer par l'auguste enseignement d'une fête mondiale réunissant les éléments les plus purs à ce but sacré.

Dès le commencement, pour sceller cette pensée, nous avons décidé (en dehors de la célébration de jeux gymniques, d'une exposition d'art populaire etc., au même endroit) la représentation vivante au Théâtre de Delphes, de l'universel et Titanique hiéroglyphe Eschyléen, le «Prométhée Enchaîné» qui paraît encore dominer de sa signification spirituelle, non seulement la génération en peine de Japhet, mais toutes les générations humaines, celles de l'Orient et celles de l'Occident, qui sont en travail aveugle ou conscient pour se reconnaître enfin sur la Terre dans un plein effort et accord créateurs.

Delphes, janvier 1926

ANGELO SIKELIANOS

Wishing to place a spiritual action on a pure dynamometric level, after having followed, in order to elucidate it, esoterically and historically, the complete method which the Aryan or Orphic tradition has bequeathed to us, in its three modes (which are the retrospective-«ἐπιστρεπτικός», the foreseeing-«προνοητικός», and the loving-«ἐράσμιος»), having sought afterwards an arena worthy of containing this action in its integrity, we fixed on the sacred arena of Delphi.

The esoteric fulness of the Orphic method seemed to coincide intimately with the highest and keenest necessities of all spirits which are sincerely and completely tormented by the problems of our age. As for the arena of Delphi, we chose it because, absolutely released by time from every cause of dissension and arhythmy, and holding in itself only the reflection of a central spiritual heritage which seems as it were, perpendicular to the whole earth, it seemed to offer itself to the clearness and universality of our purpose.

Certainly a spiritual action presupposes many outlets on the surrounding reality, but precisely in consideration of the ultimate symmetrical development of its fundamental dynamics, as we originally conceived it, we chose to inaugurate it by the august teaching of a world festival, bringing together the purest elements for this sacred purpose.

To ratify this thought, we decided (apart from the celebration of Gymnical Games and an exhibition of popular arts and crafts) on the living representation, in the theater of Delphi, of the universal and Titanic Aeschylean hieroglyph, the «Prometheus Bound», which seems to still dominate in its spiritual significance not only the suffering race of Japhet, but all human races, those of the East and those of the West, which are all struggling, some blindly, some consciously, to know themselves at last on this earth in full creative effort and concord.

Delphi, January 1926.

ANGELO SIKELIANOS

Volendo porre un azione spirituale sopra un puro dinamometrico livello, dopo aver seguito per rischiararla, esotericamente e storicamente, l'intero metodo che la tradizione Aria o Orfica ci ha legato nei suoi tre modi che sono: il retrospettivo «ἐπιστρεπτικός», il previdente «προνοητικός», e l'amabile «ἐράσιμος», cercando poi un arena capace di contenere quest'azione nella sua integrità, ci siamo fissati all'arena sacra di Delfi.

La pienezza interna del metodo Orfico ci parve coincidere intimamente coi bisogni più assilanti e più alti di ogni spirito sinceramente et interamente travagliato dai problemi dell'epoca nostra. Quanto all'arena di Delfi noi l'abbiamo scelta poichè essa, interamente liberata quale è per opera del tempo da ogni causa di dissenso e d'aritmia, e ritenendo solo in essa il riflesso d'un retaggio spirituale centrale quasi perpendicolare sopra tutta la Terra, da se stessa s'offriva alla chiarezza e all'universalità del nostro scopo.

Certo un azione spirituale presuppone vari sbocchi sulla realtà che ci circonda, ma tenendo appunto presente il simmetrico sviluppo ulteriore del suo dinamismo radicale quale noi l'abbiamo concepito, pensammo d'inaugurarla coll'augusto insegnamento d'una festa mondiale riunendo i più puri elementi per questo scopo sacro.

Dal cominciamento dunque, per suggellare questo nostro pensiero, abbiamo deciso, (al di fuori della celebrazione di ginocchi ginnici, esposizione d'arte popolare, etc. nella stessa arena), la rappresentazione vivente nel teatro di Delfi del Titanico e universale geroglifico di Eschilo, il «Prometeo Incatenato» che ancor par dominare nel suo significato spirituale non solo la generazione in affano di Giapeto, ma tutte quante le generazioni umane, quelle d'Oriente et quelle d'Occidente, che sono in travaglio cieco o cosciente per alfine riconoscersi sulla Terra in pieno accordo e sforzo creatore.

Delfi, Gennaio 1926

ANGELO SIKELIANOS

Wir wollen eine Geistestat auf eine Ebene stellen, auf der sie rein dynamisch wirken kann, nachdem wir sie zunächst sowohl innerlich wie geschichtlich beleuchtet haben, geführt von der vollständigen Methode, die uns arische oder orphische Überlieferung vererbt hat in ihren dreierlei Weisen: der rückblickenden, der vorwärtsschauenden und der lieblichen. Dann suchten wir einen Schauplatz, würdig den Gedanken in seiner Gesamtheit zu umschliessen. Vor der heiligen Stätte von Delphi sind wir stehen geblieben.

Die esoterische Fülle der orphischen Methode fällt, so glauben wir, völlig zusammen mit den höchsten und auch schmerzlichsten Notwendigkeiten der Geister, die zu tiefst und wahrhaft von den Fragen unserer Zeit gequält werden. Die Arena von Delphi haben wir gewählt, weil sie vollständig losgelöst ist von der Zeit, von jeder Verknüpfung mit ihren Meinungsstreitigkeiten, ihrer Arhythmie; auf ihr ruht der Abglanz eines zentralen geistigen Erbes, vergleichbar einer vollkommenen Senkrechten auf die Erde. So bot sie sich von selbst für die Allgemeinheit und Deutlichkeit unserer Zwecke an.

Gewiss setzt eine Geistestat vielerlei Beziehungen zur Wirklichkeit, die uns umfängt voraus; aber gerade aus Sorge für das künftige, gleichmässige Wachstum ihrer wurzelhaft dynamischen Kräfte, wie wir sie auffassen, wollen wir sie weihen durch die ehrwürdige Lehre eines weltumfassenden Festes, indem wir die reinsten Elemente dazu zusammen bringen.

Um diesem Gedanken Gestalt zu geben, haben wir vornehmlich all unser Streben und Bemühen darauf gerichtet, im Theater zu Delphi, — abgesehen von gymnischen Spielen, einer Ausstellung der Volks-Kunst u. a. — das allumfassende, titanische, hieroglyphische Werk des Aeschylos, den «Gefesselten Prometheus», lebensvoll erstehen zu lassen. Denn er bändigt noch, in geistiger Bedeutung, nicht nur das sich plagende Geschlecht des Japetos, sondern alle menschlichen Geschlechter in Ost und West, die im blinden oder bewussten Ringen danach streben, sich endlich auf dieser Erde in vollem und zusammenstimmenden schöpferischen Streben zu finden.

Delphi, Januar 1926

ANGELOS SIKELIANOS

Ἡ μουσική τῶν χορικῶν εἶνε γραμμένη ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ κ. Κ. Α. Ψάχον σύμφωνα με τοὺς κατὰ παράδοσιν ἑλληνικοὺς ρυθμοὺς καὶ ἤχους.

Ἡ ἄσκησις τοῦ χοροῦ προχωρεῖ στὴ βάση τῆς μελέτης τῶν παραστάσεων ἀρχαίων ἀγγείων.

Ἡ μετάφρασις τοῦ «Προμηθέως» εἶνε τοῦ ποιητῆ Ι. Γρυπάρη.

Οἱ προσωπίδες τῶν ἠθοποιῶν γίνονται ἀπὸ τὴ γλύπτρια Ἑλένη Σαρδέου.

Τὰ φορέματα ὑφαίνονται στὸν ἀργαλεῖο ἀπὸ τὴν Εὔα Σικελιανοῦ.

Γιὰ τὶς ἐορτὲς αὐτὲς ποῦ ἔχουν ὁρισθεῖ τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1927 λεπτομερέστερες πληροφορίες θὰ δοθοῦν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τρέχοντος χρόνου.

---

La musique des choeurs a été écrite par le Professeur K. A. Psachos dans les modes et les rythmes traditionnels grecs.

La danse des choeurs est basée sur des études des vases antiques.

La traduction du «Prométhée» en grec moderne a été faite par le poète J. Gryparis.

Les masques des acteurs seront l'oeuvre du sculpteur Hélène Sardeau.

Les costumes seront tissés à la main par Eva Sikelianos.

Pour ces fêtes qui auront lieu au mois de Mai 1927, des renseignements plus détaillés seront donnés dans le cours de l'année.

---

The music for the Choruses by Professor Psachos is in traditional greek modes and rythms.

The dance of the chorus is based on studies of ancient vases.

The translation of the Prometheus in modern Greek is by the poet J. Gryparis.

The masks of the actors are making by the sculptor Hélène Sardeau.

The costumes are handweaving by Eva Sikelianos.

For this festival which will take place in May 1927, more detailed information will be given in the course of the year.

---

La musica dei cori è composta dal Pr. K. A. Psachos secondo i tradizionali ritmi e modi greci.

L'insegnamento delle danze del Coro si fa sulla base di rappresentazioni di vasi antichi.

La traduzione del «Prometeo» è fatta dal poeta I. Gryparis.

Le maschere degli attori saranno l'opera della scultrice Hélène Sardeau.

I costumi sono tessuti alla mano da Eva Sikelianos.

Informazioni dettagliate su queste feste che sono fissate per la primavera del 1927, saranno date durante l'anno corrente.

---

Die Musik für die Chortänze ist von Prof. K. A. Psachos in Übereinstimmung mit der Überlieferung griechischer Rhythmen und Melodien geschrieben.

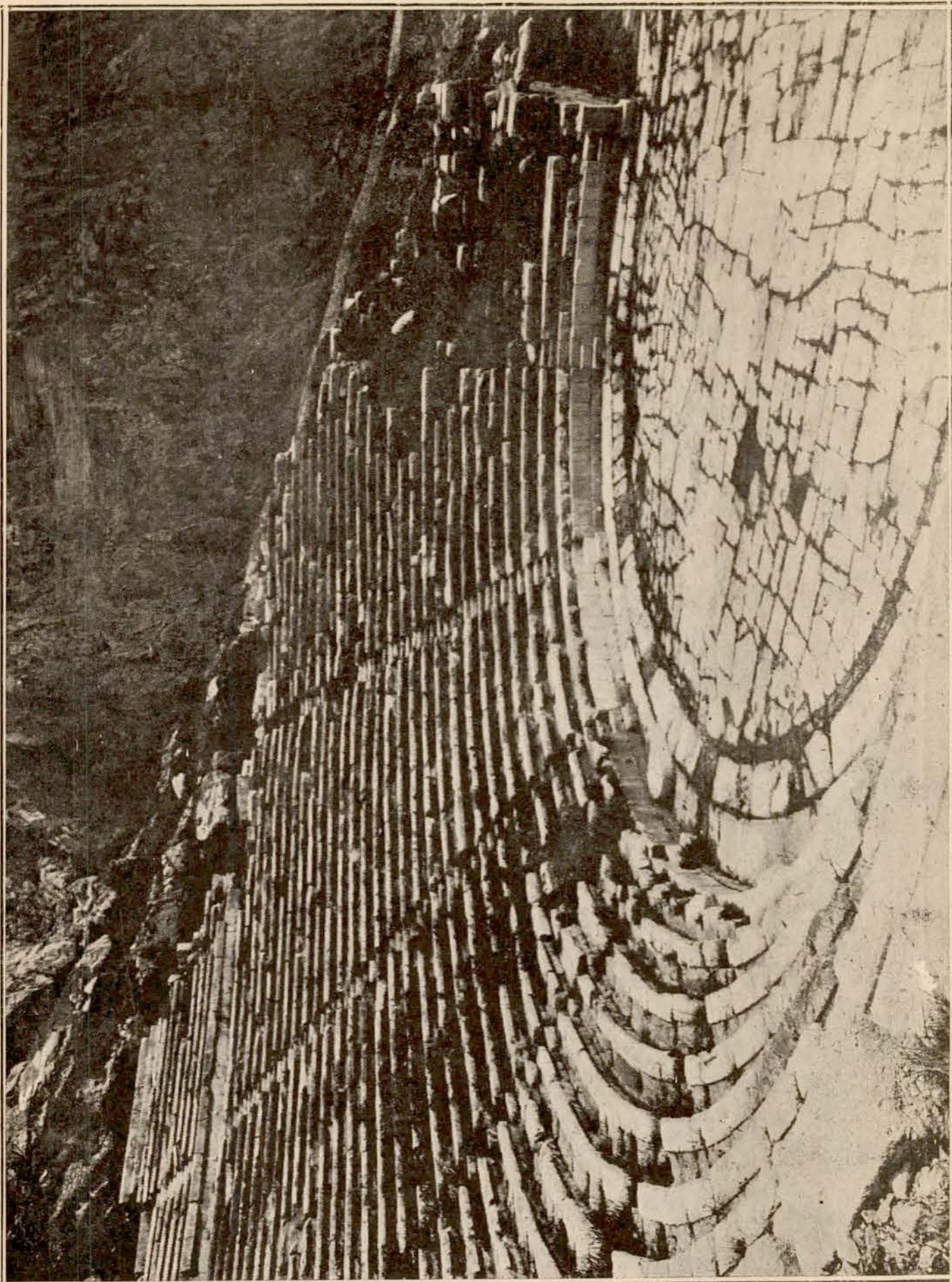
Der Tanz wird eingeübt auf Grund des Studiums der Darstellungen antiker Vasen.

Den «Prometheus» hat der Dichter J. Gripari übersetzt.

Die Masken der Schauspieler fertigt die Bildhauerin Hélène Sardeau.

Die handgewebten Kostüme werden von Eva Sikelianos entworfen und gearbeitet.

Über dieses Fest, das im Frühling des Jahres 1927 stattfinden soll, werden im Laufe des Jahres genauere Mitteilungen gemacht.



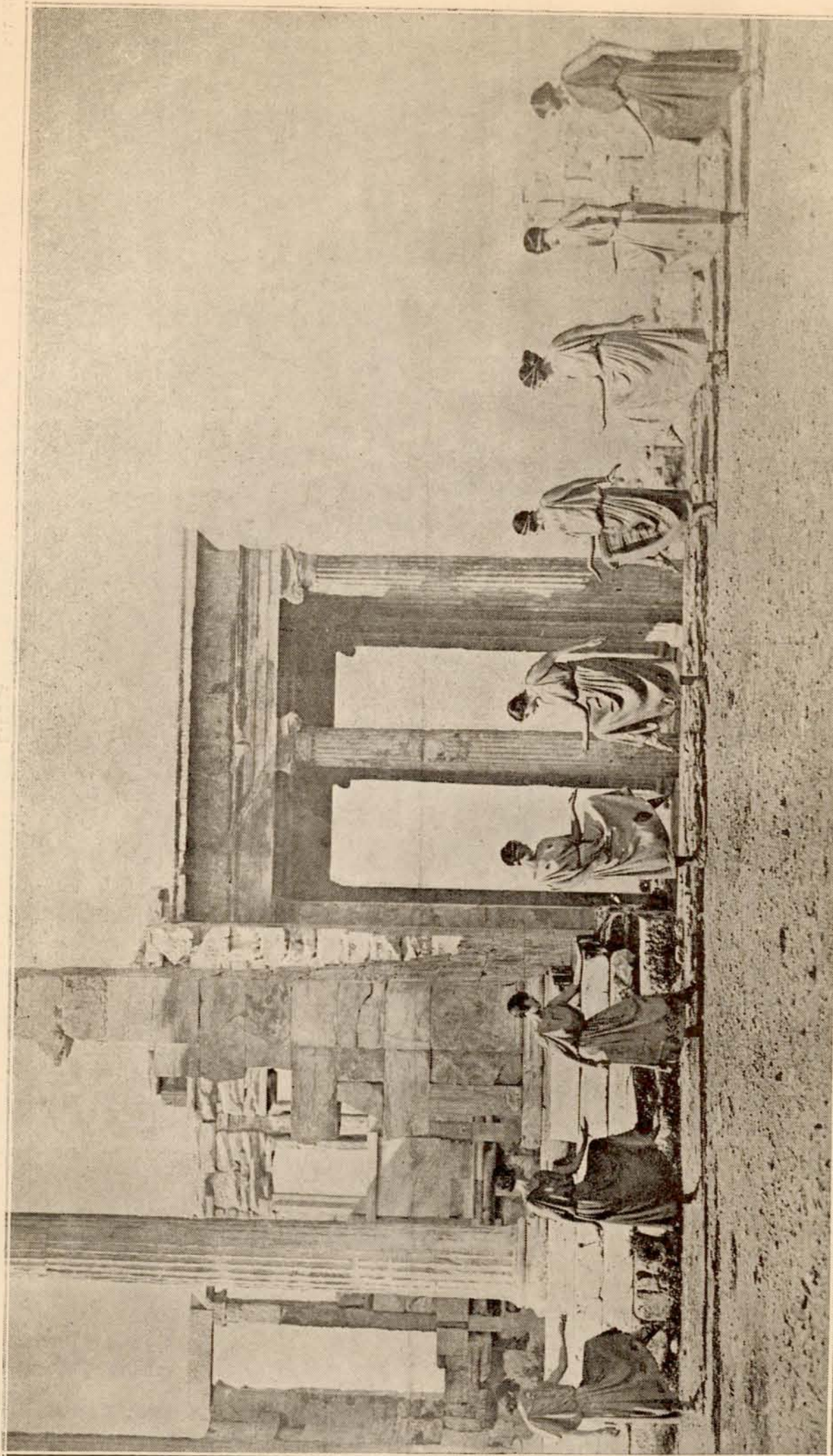
ΘΕΑΤΡΟ ΔΕΛΦΩΝ

THÉÂTRE DE DELPHES



ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

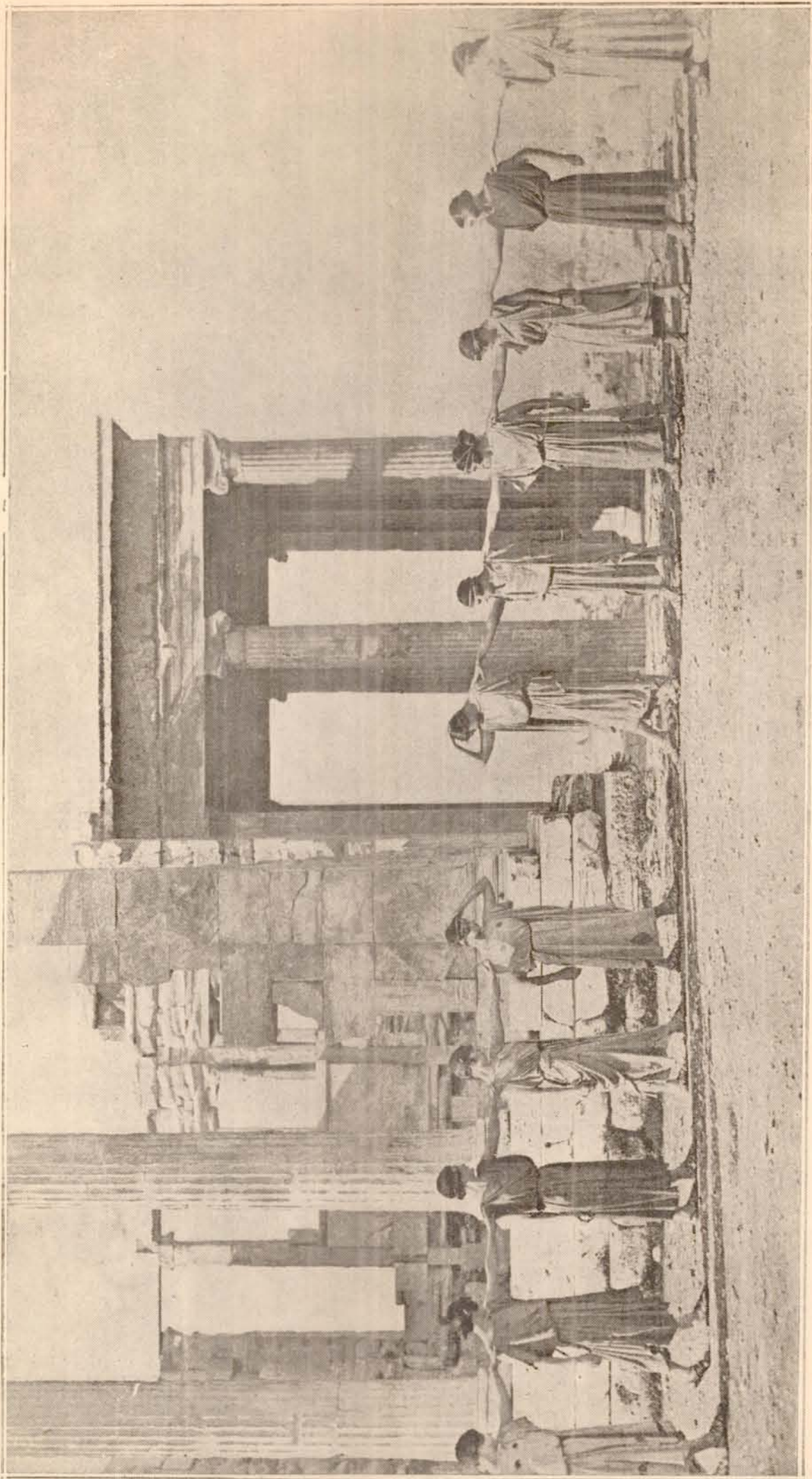
MASK OF FORCE



ΣΤΟΥΔΕΣ

ETUDES

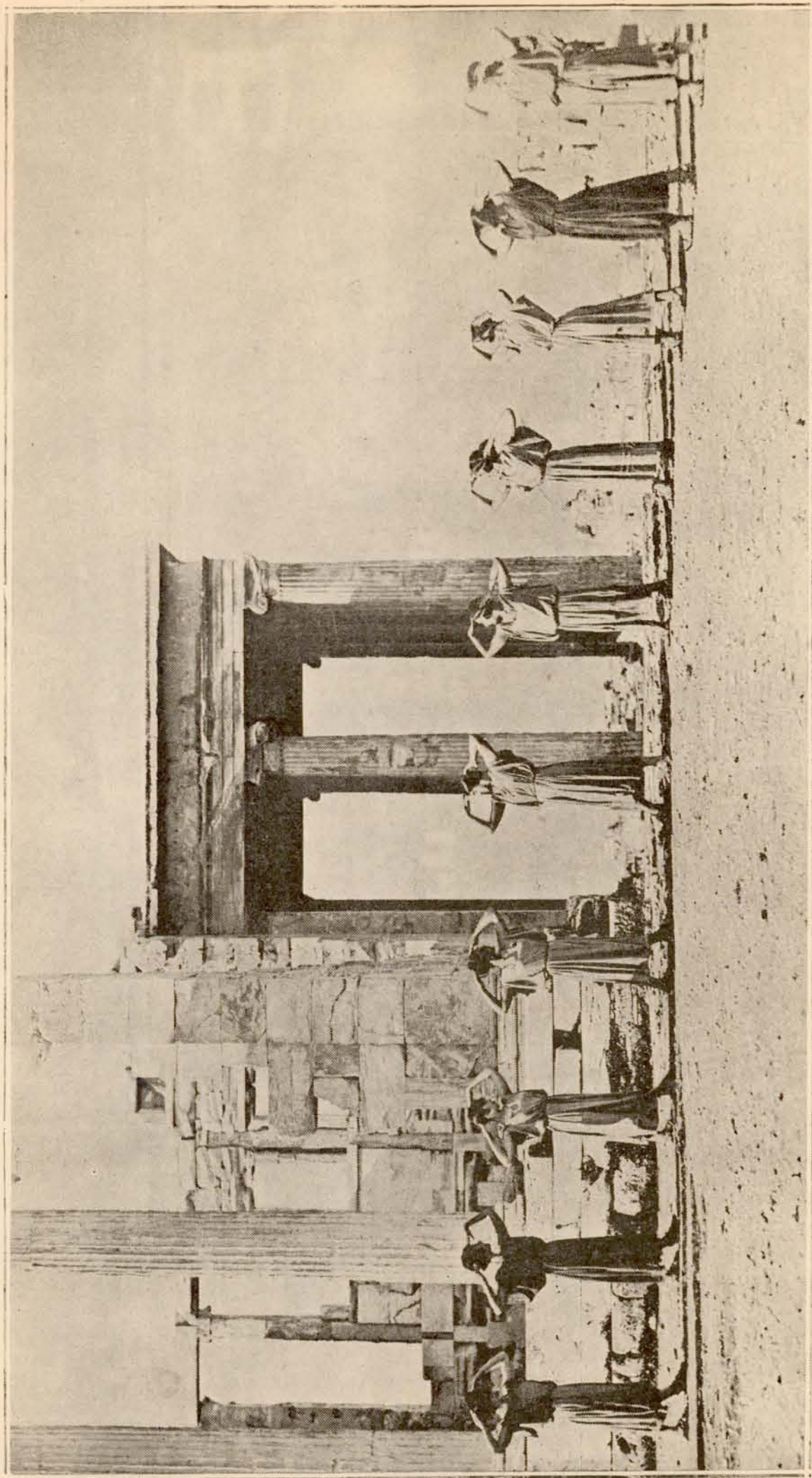
STUDIES



ΣΤΟΥΔΕΣ

ETUDES

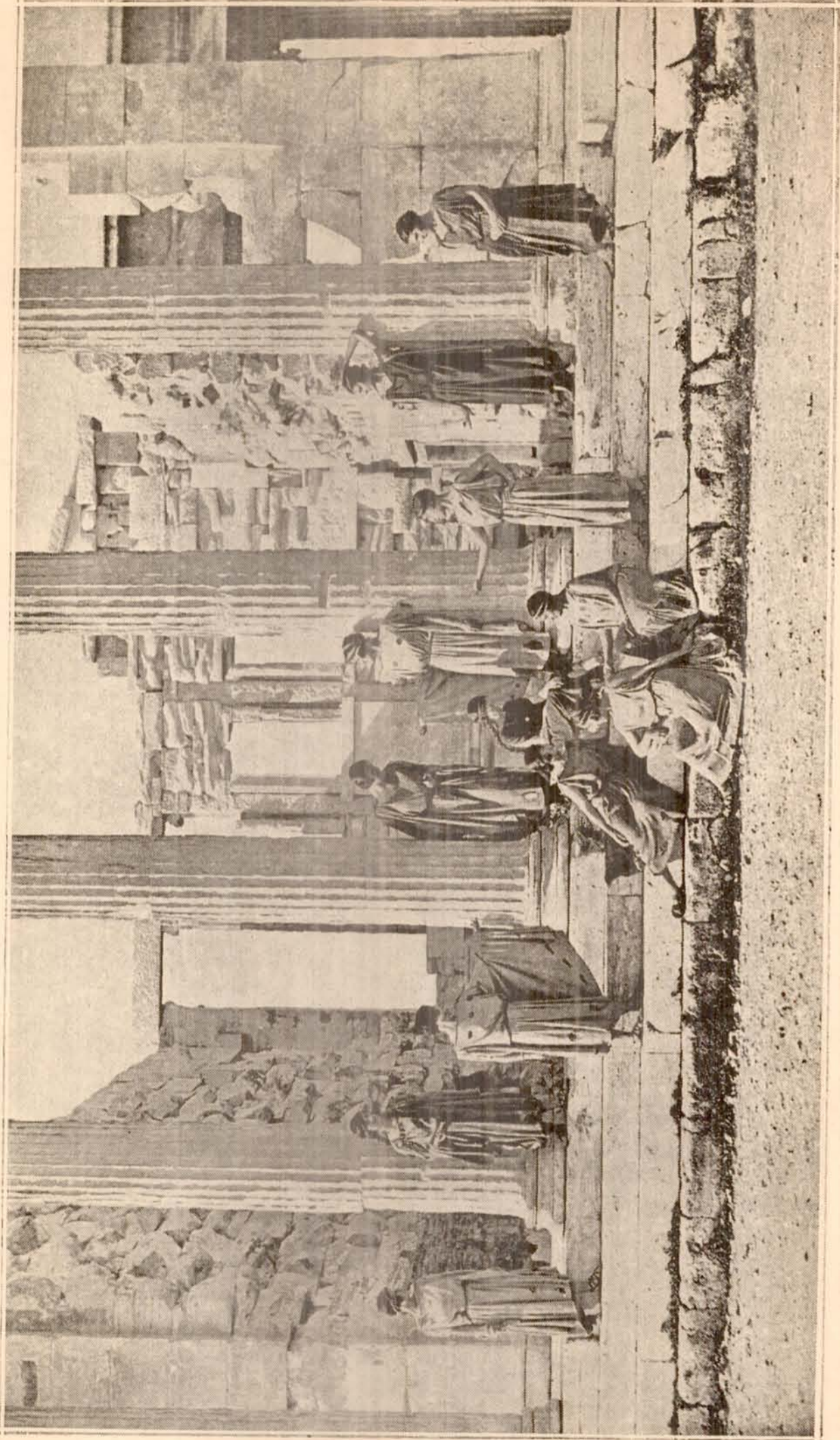
STUDIES



ΣΤΟΥΔΕΣ

ETUDES

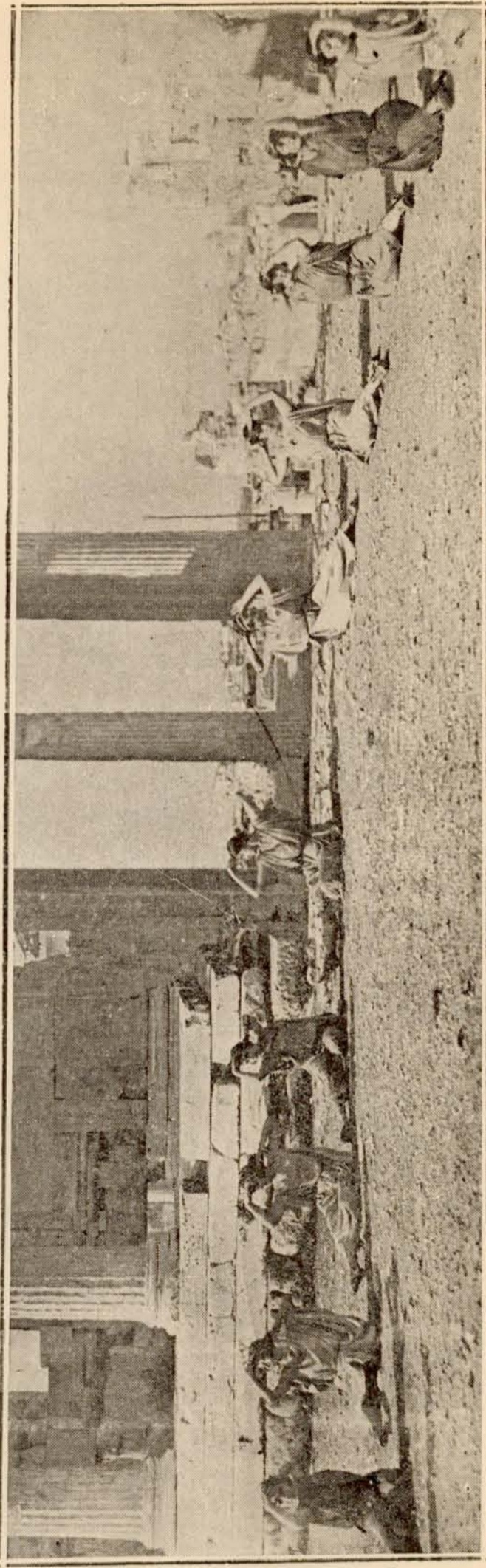
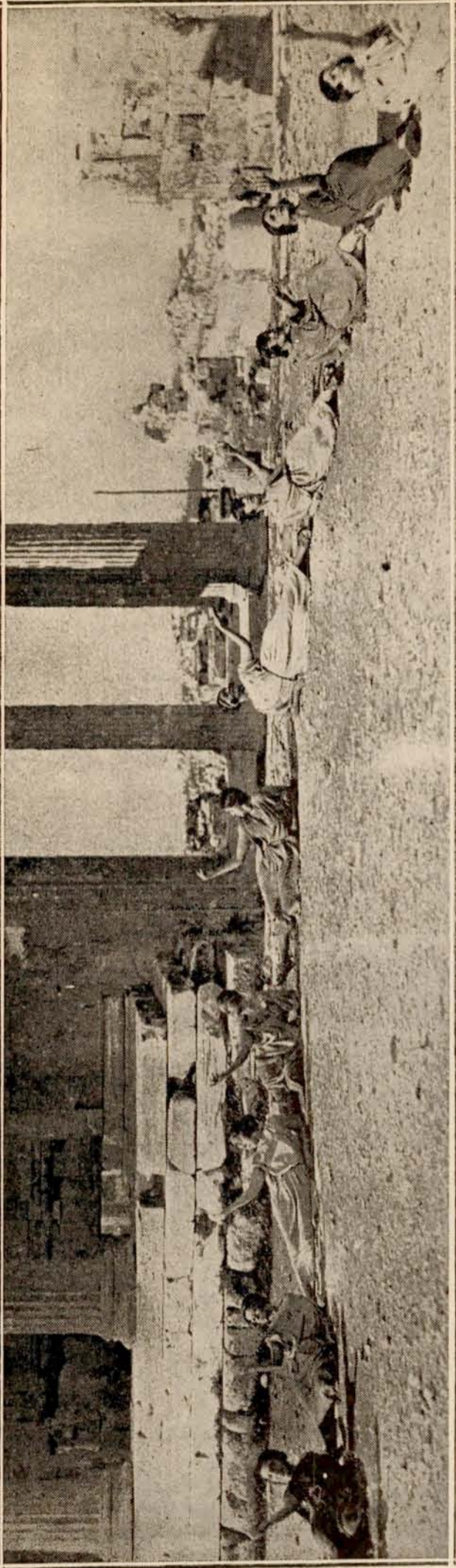
STUDIES



ΣΤΟΥΔΕΣ

ETUDES

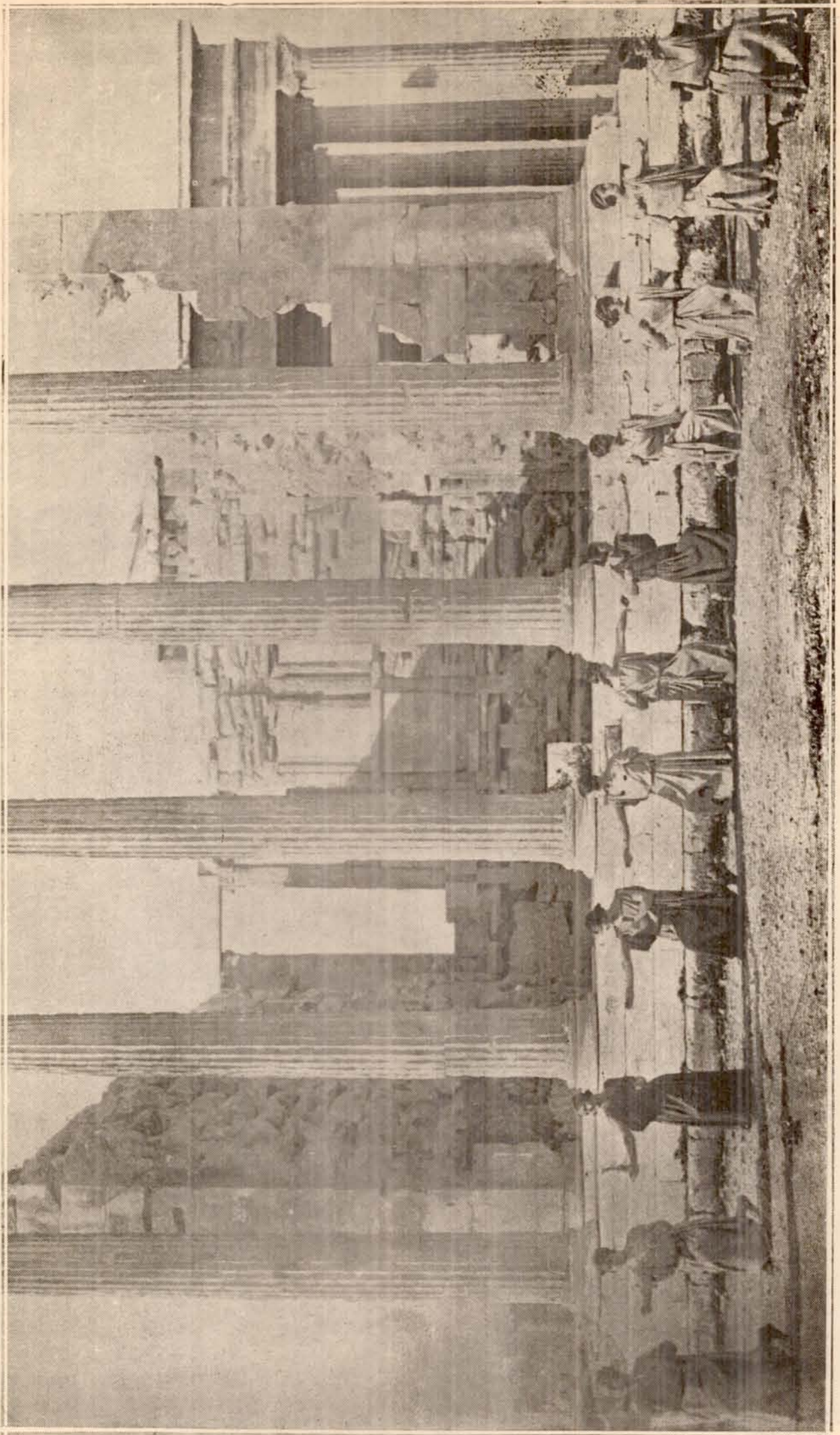
STUDIES



ΣΤΟΥΔΕΣ

ETUDES

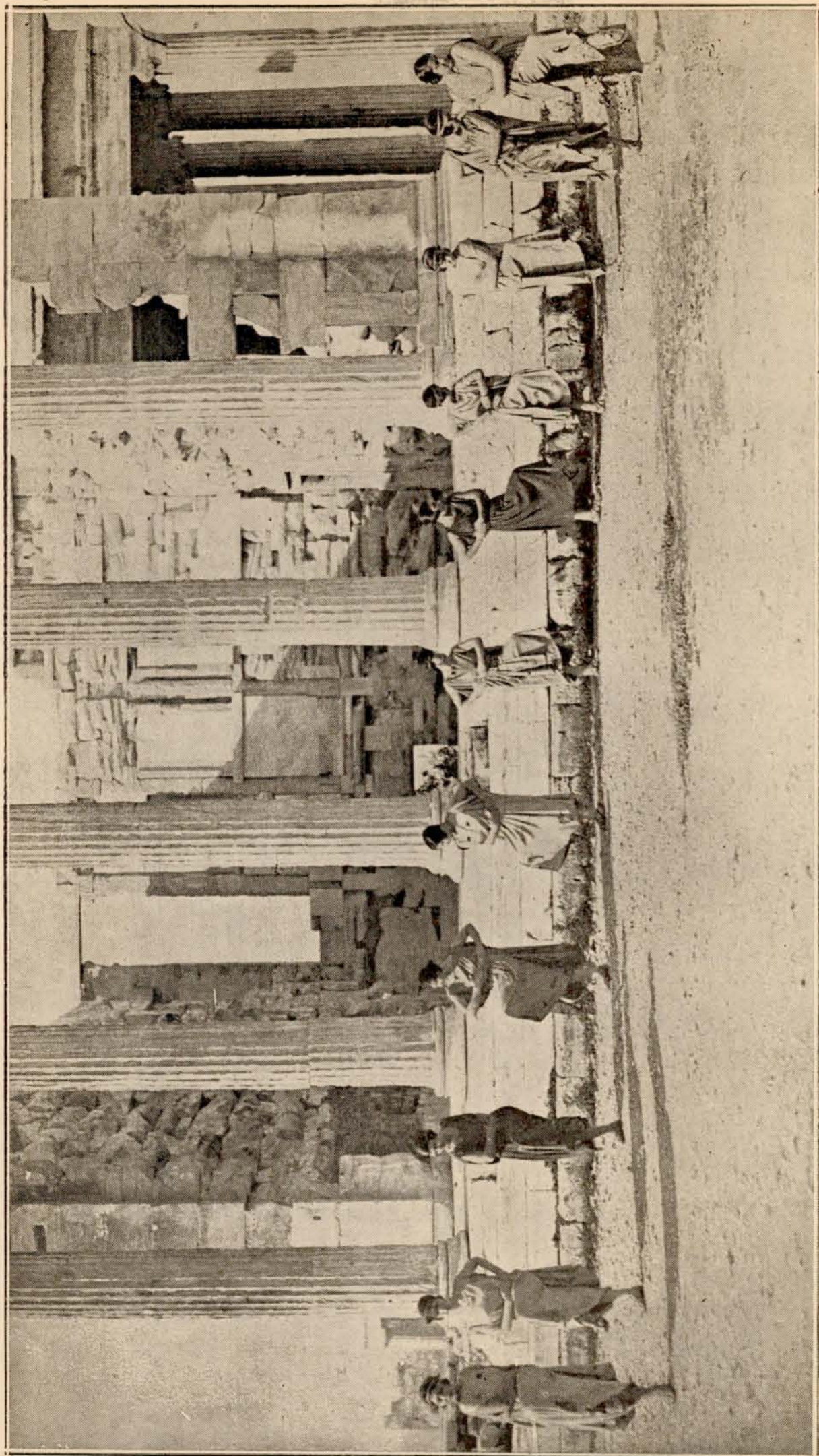
STUDIES



ΣΤΟΥΔΕΣ

ETUDES

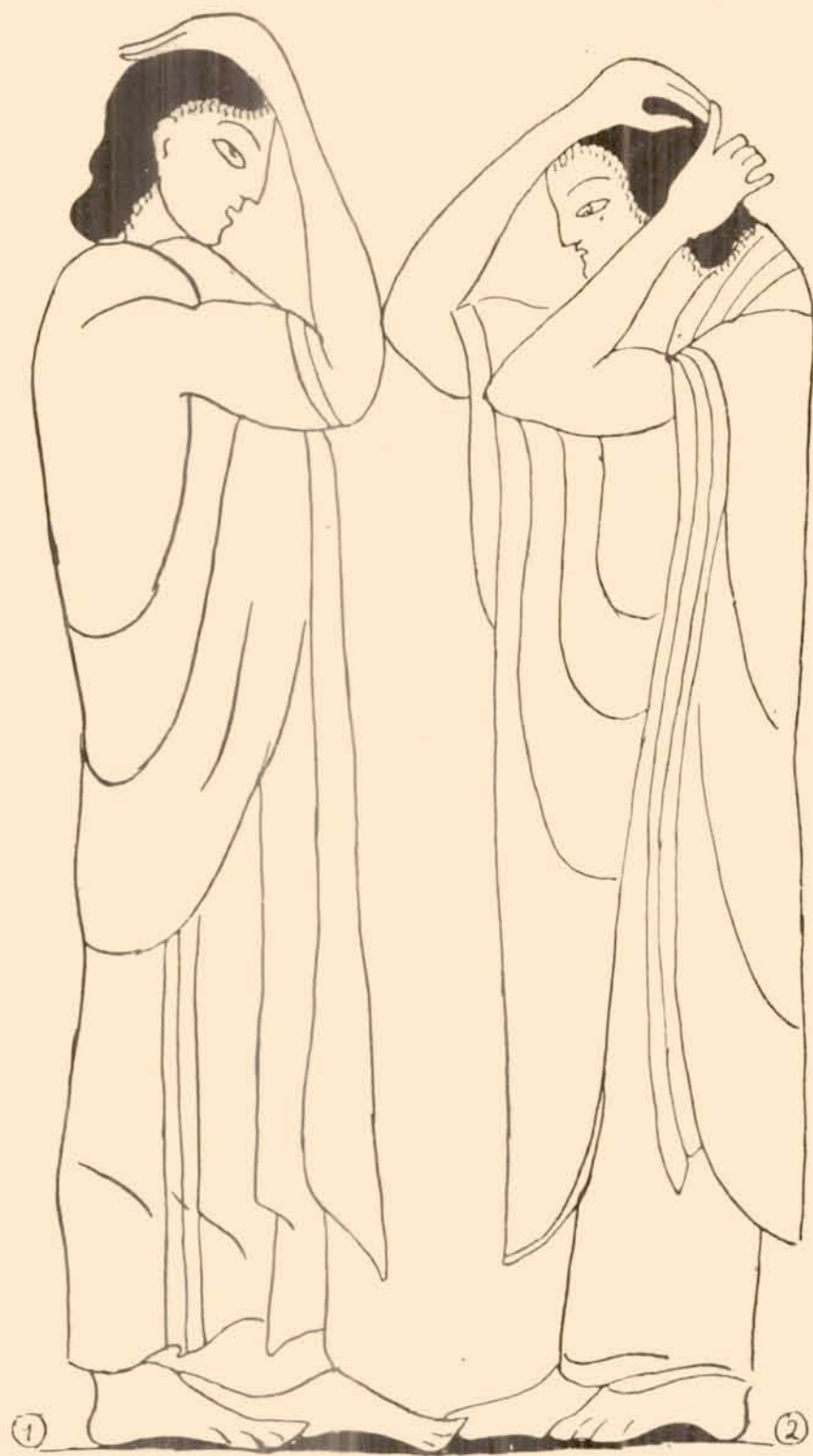
STUDIES



ΣΤΟΥΔΕΣ

ETUDES

STUDIES





3









ΣΤΑΔΙΟΝ

STADE

STADIUM